

en særlig kontrollerende Myndighed — hvilket praktisk talt vil sige i »Familie-selskaberne« — synes det lidet naturligt at fastholde den skarpe Sondring, for saa vidt Selskabet udenfor Lovens Bydende har skabt to forskellige Selskabsmyndigheder. Derimod kan Udvalgets Flertal ikke følge Mindretallet, naar det i det hele vil gøre Reglen i § 52 fakultativ. I Betragtning af, at det dog maa anses som uheldigt, at en Direktør som Medlem af Bestyrelsen skulde føre Kontrol med sin egen Virksomhed som Direktør, ja, maaske endog som Formand i Bestyrelsen være den, hvem det paahvilede at tage Initiativet til en Undersøgelse mod sig selv, have vi imidlertid ikke ment at kunne opgive det ældre Udkasts herhenhørende Bestemmelse. Selv om Udkastet ikke begrænser Bestyrelsens Myndighedsomraade saa strængt som mange fremmede Love (jfr. Bil. A. Sp. 4147—48), vil Bestyrelsen dog altid i en saa fremtrædende Grad have den Opgave at kontrollere Direktionens Handlemaade, at en skarp Adskillelse mellem de to Myndigheder maa anses som det ene naturlige. Ligesom dette efter Erfaringens Vidnesbyrd derhos ikke paa nogen Maade er egnet til at fremme Friktioner eller hindrer en fuld Udnyttelse af Direktionens administrative Indsigt, idet Direktionen — hvor Bestyrelsen ikke netop ønsker at kunne udtale sig frit angaaende Direktionens Forhold — altid vil være til Stede i Bestyrelsesmøderne, saaledes kunne vi heller ikke se, at de af Mindretallet iøvrigt fremhævede Hensyn have nogen Vægt over for de stærke Grunde, der tale for en Adskillelse. De personlige Etikette-Hensyn, som kunne gøre det betænkeligt at gribe ind i de for Tiden bestaaende Ordninger, er der taget fornødent Hensyn til ved Bestemmelsen i § 90, sidste Stykke. At en saa vidtgaende Overgangsbestemmelse er lidet rationel, er Flertallet af os ikke blinde for. Dens Optagelse skyldes kun let forstaaelige Opportunitetshensyn.

I § 55 (se det ældre Udkasts § 44) er der — i Overensstemmelse med et af Fællesrepræsentationen for dansk Skibsfart

udtalt Ønske — givet Selskaber til Fragtfart med Sejlskibe den Lempelse, at der i Vedtægterne kan fastsættes en Frist af ikke over 9 Maaneder fra Regnskabsaarets Udløb, inden hvilken Direktionen har at aflægge behørig revideret Regnskab. For en Del Selskaber af den nævnte Art gælder det nemlig, at endeligt Regnskab først kan aflægges efter Tilendebringelsen af en Rundrejse, saaledes at et forinden afsluttet Regnskab let vilde blive misvisende. Ved den givne Frist i Forbindelse med Bestemmelsen i § 64, 2det Stykke om Tilladeligheden af en 2-aarig Regnskabsperiode for saadanne Selskaber, er der formentlig taget alt fornødent Hensyn til de for disse Selskaber særegne Forhold.

I samme Paragraf er fremdeles optaget den nye Bestemmelse, at det af Bestyrelsen godkendte Regnskab skal være Revisorerne i Hænde en nærmere angiven Tid, inden Regnskabet skal være tilgængeligt for Aktieejerne. Vi have anset dette nødvendigt for at sikre Revisorerne den nødvendige Tid til Revisionen.

Endelig er der i § 55 foreslaaet den nye Regel, at det aflagte Regnskab skal indeholde Oplysning om Anvendelsen af mulig forekommende Raadighedsfonds. Vigtigheden af denne Bestemmelse turde være selvindlysende. Vi ere dog ikke blinde for, at Offentliggørelse angaaende Anvendelse af Raadighedsfonds — selv om den alene sker for Generalforsamlingen — vilde kunne misbruges af Konkurrenter og have derfor i 4de Stykke modificeret Bestemmelsen derhen, at det i Vedtægterne kan bestemmes, at det ommeldte Regnskab ikke skal forelægges for Generalforsamlingen, men alene være til Eftersyn for et af denne dertil udpeget Udvalg af Aktieejere.

I Konsekvens af Forbudet i § 56 mod, at Medlemmer af Direktion og Bestyrelse deltage i Afgørelsen af noget Anliggende, der angaar dem selv eller dem nærstaaende Personer, eller i hvilke de have en betydeligere økonomisk Særinteresse, have vi ment det rigtigt ogsaa at forbyde Deltagelse i *Behandlingen* af saadanne Anliggender.